

eszt vesztve, revolvercsővel szegve a lársa homlokának, mert az merészkedett más, vele ellenkező véleményen lenni. Csapjon a fékevesztett koponyájára ostorral, alázza bottal azt a lelketlen és magát a kultúra, a keresztény kultúra csúfjára, a keresztény kultúra háduzójának képzelt ifjura, aki gyermekeiről szemé előtt játsza a legrosszmannabb komédiát, melyet megírta azok lelkét.

Most már elég volt Kóbi! szállj le a bakról! vagyis pardon! tisztelt névtelen cikkző ur! megálljon csak! most májdn mi beszélünk. Hát mi is a baja az urnak? Gyárunk a győpre!

Majd elmondom az esetet most én.

A dolog így történt: Décsi György tanár ur az ősszel arra tanította Szabady József ügyvéd hát, Pált, hogy a mostani napok ipogi csalnak, mint a régiek. (Décsi ur ne tagadja, az így volt, ez be van bizonyítva.) A dolog ezzel kezdődött. (K.) Szabó Dezső, a Fejérmegyei Napló cikkzője, az elbeszélte fel szavát. Névtelenül írt teljesen lával az iskolától. A nevé én nem hoztam nyilvánosságra. Décsi ur, miha egy szóval se volt a neve említve, magán vette a dolgot s addig tiltakozott, addig kergette, míg végre rajtamaradt ennek a gonosz és valótlan mondásnak a szerzősége. Ezután megtámadták Szabó Dezsőt, hogy miért ígat felekezelt ellen? Szabó Dezső igazolta magát, illetőleg kifejtette a Talmudnak, a zsidóság törvénykönyvének, álláspontját a gójokkal, a keresztényekkel szemben. (Az én álláspontom itt különbözött az övétől. Ő általában beszélt én hangoztatom, hogy sok zsidót ismertem és ismerek, a kire ezek a vádak nem illenek.)

Hát tisztelt cikkíró ur, most én kérdezek öntől- valmit: Benn-vannak-e azok a mondások, a melyeket Szabó Dezső „Faji morál” című cikkében a Talmudból idézett? Igen, vagy nem? Ne tagadja, mert benn vannak. Magam is utána néztem. Kérdezze meg Steinhercz drt., az önök tudós rabbinusát, a ki a hozzám intézett levélben szintén elismerte, hogy Huber könyvében, illetőleg a Talmudban a jelzett idézetek mind benne vannak. — És most egy másik kérdést intézek önhöz: Tiltakozott-e nyilvánosan egyetlen egy zsidó önök közül, hogy a Talmudnak jelzett kereszténygyűlölő, inhumánus, gonosz, sötét gyűlöletet ébresztő és tápláló részeit nem teszi a magáévá? Ugy-e senki sem? Mikor Steiner Jákó dr. a Sz. és V.-ben egy hangulatos cikket írt, a melyben összehord hetet-havat, a melyet senki, azt hiszem ő sem értett meg — én azt reméltem, hogy a cikk legeslegelejn azt fogja mondani: tiltakozom ellene, hogy valaki a Talmudnak jelzett szavait az én véleményemnek higgye. Nem cselekedte. Csodálkozok-e tehát ön azon, ha a zsidók nyilvánosan sem általában, sem egyenként nem tiltakoznak a Talmud ezen gonosz, sötét gyűlöletből fakadó embertelen kifejezését ellen — hogy akkor akadnak egyes emberek, (a kik különösen ha egyes zsidókkal nem érintkeznek) a kik ezeket az elveket a zsidók általános elvének tudják be. Hiszen azt se ön, se más nem tagadhatja, hogy a Talmud a Szulchán Aruk-féle összeállításában az ésszszidóság törvénykönyve.

Olvassa ön, cikkíró ur, Szabó Dezső idézeit!

Érti ön azokat tisztelt cikkíró ur? Hát azt hiszi, hogy mi keresztények azt nem értjük, hogy a mi öklünk nem szorul össze az olyan böszítésre? Azt hiszi, hogy csak az ön keleti vére pezseg? A mi ereinkben pulizskál pezseg? Rosszul hiszi. Ön az utcára hivatkozik: hallja meg az utca! hallja meg a város! Hát aztán tisztelt ur, ha mi is az utcára találunk majd hivatkozni! Nekünk is van ám hangunk hé! Ha mi beköltjük a várost és azt mondjuk: csülökre magyar! ütök ám a keresztényt, a té véredet, a té fajodat. Hát aztán mi lesz akkor, tisztelt cikkíró ur? Ki szalad elő! Ön pogromot, Kise-nevet, országos lázadást akar szervezni a keresztény tanár ellen, a ki föl merete a szavát emelni a Talmud említett szavai ellen. Hátha mi megfordítanók a bot végét, mi lenne akkor?!!

No ne féljen! ne remegjen! nem lesz semmi. Én mondom önnek, hogy nem lesz semmi. Mi az ön egész kirohanását leszálítjuk a megérdemelt nivóra! Leszálítjuk önt is a bakról. Látjuk, hogy ön egy khiabáló Reb menachim Ciceszbeizer csak. Ön egy kisebb kajiberti puskaporos hordo, a mely most elpukkant, magja nincs, de a szagot érezzük; a puskapor szagot. Higgye el! az egész dologon inkább mosolygunk, minthogy komolyan vegyük. Mi Fehérvárt most új polgármestert akarunk választani, aztán dolgozni, sokat dolgozni akarunk a város javára. Nekünk szükségünk van minden jóralval, tisztességes, becsületes emberre, a keresztényre épenugy mint a zsidóra. Mi nem akarunk itt háborút izenni, senkinek! Ha ön azt kiabálja: harsogjon a harsona, tüvöltse, rikoltsa stb. . . akkor . . . akkor — bocsásson meg a kifejezésért! — mi azt feleljük: csak tessék kérem vigyázni az erőlködésnél, mert könnyen megszakad valami, vagy belül, vagy kívül, vagy gomb, vagy egyéb, az pedig kelemetlen!

Ha azonban önöcske mindenáron veszekedni akar, ha háborút izen, jó! Mi állunk elébe! Ugy, mint most, ha azonban szükséges, egyébként is. Mi nem ijedünk meg. Már csak azért sem, mert — hiszen tetszik tudni, valamivel többen vagyunk mint önök. Aztán van nekünk Fehérvárt is Katholikus Népszövetségünk, melynek tagja szám szerint: 1000 kemény öklü legény. Ha ön sokat kiabál, meg harsonázik a jerikói trombitájával, rövidesen tiszser annyian is lesznek, mert bennünket csak ütni kell és mindjárt kemények vagyunk. Akarja? mert csak akarnia kell!

Minek hurcolja ön és mások a főreáliskola dolgait, a tanári kar bajait a nyilvánosság elé? Akarja ön, hogy mi tőkét akarjunk kovácsolni Décsi tanár ur ügyéből, illetőleg ügyeiből? vagy tőkét kovácsoljunk Fürst tanár ügyéből, a mikor a magyar nemzet elleni harcra nyújtott kilitásokat? Vagy tőkét kovácsoljunk Márton Jakab ügyéből? Megtegyük? Megtehetjük ám! ha ön akarja. Legyen nyugodt, a mi tollunk is van ám olyan éles mint az öné.

Aztán mondja csak, mit akarnak önök azzal a szerencsétlen Boromiszával? Hát nem ismerték ki még eléggé? Nekünk elég volt egy hét és már tisztában voltunk vele, egy hónap mulva már a cikkírással is leszereltük, mert nem használható, alkal-

matlan toll és ember. Esze van neki, de sajnós! kocsisa nincs. Ez pedig baj! Mit akarnak önök vele? Most őt tartják előre spanyolfalnak: Hadd pusztuljon, hiszen csak gój! Lássá, most már kilitították az iskolából, épen ezeknek a hecceknak következményeként, a melyben önök hátul, ő mög a homlokterben áll. Szegény családós ember, a ki ugyancsak rá van szorulva arra a szerény segédtanári fizetésre és sok kötelezettséget vállalt magára. Vagy önök adnak neki majd kenyeret és fizetnek helyette? Jó! de né vigyék a harcba a reáliskolát. Ez a kettő külön fogalom most már, a mióta Boromiszta nincs ott.

A tisztelt cikkíró ur ezután rettenetes fenyegetésbe tör ki és kitálal egy csomó kelemetlenséget és igéri, hogy az utcára fog dobálni mindent, a mi az iskolás gyerekek száján megfordul. Nagyon szép lesz, különösen ha a cikkíró urnak csak a gyerekajak és nem mások lesznek a hirhordói. Mi is elmondhatjuk hát az affért, ugy a hogyan volt:

Boromiszta tanárral — saját tapasztalatom szerint — csak azok az emberek tudnak hosszú időn keresztül megfézni, a kik őt teljesen ignorálják, nem léteznek tekintik. Hogy ily körülmények közt a tanári karnak nagyon sok baja volt vele, egészen természetes. Összeszólatkoztak, a minék a következménye az lett, hogy Boromiszta a keresztény tanári kart az igazgatóval együtt mélyen megsértette. Ennek a következménye az lett, hogy Boromiszta a felsőbb hatóság az iskolából kilitotta. Most Boromiszta Jenő tanár elment kutyakorbácsot vásárolni, azóta folyton fiakkeren jár és ez a szerencsétlen szanatóriumbeli alak keresi azokat, akik ellen a sötétben dolgozó egyének feluszították. Ezért öit-kiált a Székesfehérvár és Vidéke cikkírója három hasábon keresztül Szabó Dezsőre, — elhalmozva őt Majmonidesz minden diszjelzőjével és Reb-Menachim Ciceszbeizer összes átkozódásaival. Tehát nem Boromiszta támadja, a ki a galibát okozta, hanem Szabó Dezsőt, a ki magát védeni akarja. Ezért akarja fölláztatni az egész várost, harcba hini az utcát, harsogni réztrombitával Jeriko — pardon Fehérvár ledől várfalai fölött. Ez az eset ép olyan, mintha a kertembe berohan egy megvadult tehén, össze-vissza gázol mindent s a bölcs szomszédok nem a tehenet, hanem engem szidnak, mert a kertemet és magamat védelmezni kívánom.

A cikk így végződik:

— Harctérre léptünk, mert megvédjük a várost — mely eléggé szűke van a felekezeti harc nyavalyájától — s talán egy nica polgárharc minden iszonyától. Minden bekövetkezhet — hisz olvastuk a „Népszava” szövegét, mely kézz az utcára vezérelti s a vallás ellen lázítókra küldeni a munkássereget.

Tisztelt cikkíró Makkabeus ur! maga is jobban tenné, ha üreg óráiban cikkírási helyett hideg vizet huzatna a fejére! Szegény! nagyon a fejébe szállott már a vér! Hát azt hiszi maga, hogy a keresztény magyar nép annyira buta, hogy még az ilyen uszításokra is fel tudna ülni. Azt hiszi ön, ha fel fogja őket szólítani: Gyertek, védelmezzük meg a Talmud föntjelzett idézeit — mert hiszen ez a magja az egész küzdelemnek — akkor az a munkássereg majd Szabó Dezsőt üti? O maga szegény! Főörvös ur, kérem, telefonáljon a mentőkért. Az az ur beteg, szegény, nagyon beteg.

„A város művelt embereit megövjük állól

s ezentul urainknak sem kell félniök attól, hogy nevétségesek lesznek akkor, ha Istenükre, lelkükre gondolnak.

Vigasztaló eredmény ez nagyon és egy kedves, biztató perspektívát nyit a jövőbe, mikor egész gárdáját fogjuk látni azoknak a katolikus férfiaknak, kik hitükből nem csinálnak többé titkot.

Boldogult Major Ferenc dr. országgyűlési képviselőről, városunk egykori tisztii főorvosáról hallottuk, hogy minden fontosabb ügye előtt szent misét hallgatott és nehezebb operáció előtt meggyónt, megáldozott. A német katolikus centrum világszerte páratlan ereje, fegyelmezettsége nem utolsó sorban azoknak a szent gyónás és áldozásoknak tudható be, melyeket nagyobb küzdelmeik előtt együttesen végeznek. Nem csoda, hisz az Úr mondotta: "Bizony mondom nektek, ha nem eszitek az Ember fiának testét és nem isszátok az ő véréit, nem lesz élet ti bennetek." Ezért voltunk eddig oly gyengék, mert erről az örök igazságról megfeledkezünk.

Hogy lehet ezen a bajon is segíteni, megmutatták szombaton a mi hitvalló férfaink. Majd leszünk jobban is. „Si hi et hae, quare non et tu Augustine?”

A konferenciák végző záradéka vasárnap fél 12 órakor volt, amikor egy csomó intelligens ur fölment a püspökhöz megköszönni fáradozásait. Szónokuk *Balogh Ferenc* kir. tábla bíró volt. Mindig nagyra becsültük az ő nagy intelligenciáját, kiváló ismereteit, de arra a frappáns hatásra, a melyt vasárnapi beszéde keltett, csak a legtiszteletreméltóbb meghatottság közepett gondolhatunk. Csakugy sziporkázott elméje a legszellemesebb klasszikus idézetekkel, közben a hitvalló bátorságának, a meghatott férfiszív gyengédségének annyi jelét adta, hogy elragadta hallgatóit. Szavait egy nem katolikus uriembernek mondasával végezte, aki végighallgatva a püspök konferenciáit s erre a felkiáltásra fakadt: Ez nem egyszerű ember, ez apostol, a mi apostolunk! Így üdvözölte Balogh bíró is a megyéspüspököt, kérve őt, hogy magas szellemének jótékony áldásaiban mások is részesítse hallgatóit.

Me gyéspüspökünk mély meghatottsággal köszönte meg híveinek háláját. Azzal felelt, ha az ő beszédét tűznek tartják, legyen az pünkösdi tűz, amely minden lelket lángra gyújtson. Az energia természete, hogy megoszolva kisebb lesz. Az emberi lelkesedés ellenkezőleg minél többké, annál hatalmasabb az ereje. Ezt kívánja Fehérvár intelligens uri publikumának is.

Sigma.

— **Prohászka Ottokár dr.** megyéspüspök tegnap d. u. Budapestre utazott, a hol az egyetemi templomban 6-ától 10-ig szent beszédeket tart. A vasárnapi bőjti szentbeszédet a székesegyházban ismét ő fogja tartani.

— **Tisztújítás.** Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatósága az 1908. március 30-iki közgyűlésen hozott határozatából folyólag 1908. évi április hó 9-én délután 3 órakor a városház nagytermében tisztújító közgyűlést tart, a következő tárgyszorokkal:

1. A polgármesteri állás betöltése.
2. A főjegyzői állás betöltése.
3. A tisztii főügyészi állás betöltése.

4. A gazdasági tanácsnoki állás betöltése.

5. A pénzügyi tanácsnoki állás betöltése.

6. Két árvaszéki ülnöki állás betöltése.

7. Az I. aljegyzői állás betöltése.

8. A II. aljegyzői állás betöltése.

9. A pénztárnoki állás betöltése.

10. A közgyűlési állás betöltése.

11. A helyettes polgármesteri választása főjegyző és 2 tanácsnok közül.

Erre mi csak azt felelhetjük:

ADJON DR. SAARA GYULA

SZÉKESFEHÉRVÁR SZAB. KIR. VÁROS POLGÁRMESTERE!

Saara Gyula dr. városunk országgyűlési képviselője tegnap beadta pályázati kérvényét a polgármesteri állásra. Ezt a nagy áldozatot, egy becsületes munkában eltöltött élet újabb munkára való készségét hálálja meg a város közönsége akként, hogy csütörtökön óriási többséggel — ha Havranek József és pártja nem akarná az egyhangú választást — válasszuk meg Saara Gyulát városunk polgármesterévé. Mi meg vagyunk győződve, sőt tudjuk, hogy a csütörtöki választás Saara Gyula dr. fényes győzelmével fog végződni!!!

— **A Barkóczy-ügy.** Ha valaha, a Barkóczy ügy alkalmával meggyőződhetet Magyarország olvasóközönsége, hogy milyen hatalom nálunk az újság és kiknek a kezében van. Barkóczy Sándor báró nem tetszett a szabadkőmives és zsidó újságíró uraknak, mert meggyőződéses katolikus. Hogy állását nem tölthi be híven és igazságosan, sohase tudták róla megbizonyítani, de épen azért, mert fontos ügyeket töltött be és mert becsületesen és igazságosan töltötte be, kimondták rá a zsidó átkot, a cheremet, Fölhasználtak egy parányi semmiséget, a mi mindenkinek szabad, azt föl-fújalták országos gyalázkodással. Egy héten keresztül minden változatban és körásban ordította valaményi: Barkóczy Sándor bárónak mindenkép pusztulni kell abból az állásból, a melyet betölt. A nagy geizézésnek gyalázatos felsülése lett a vége. Magyarország egész parlamentja ugyszólván kivétel nélkül tudomásul vette a miniszter választást, hogy az egész ügy szóra se érdemes és tüntetést a zsidó újságok álláspontja ellen. Láthatja most már mindenkik, hogy miért sürgetjük mi a bátor, igazságos, igazságot küzdő sajtó szükségességét. Amit látott a közönség a Barkóczy-esetben, nyilvánvalólag előfordul apró túszurások, apró vivizsekciónk alakjában naponta ezerszer — a keresztény és magyar társadalom romlására. Ezért kell nekünk olyan sajtó, amelyet nem a Talmud szelleme, hanem ézer esztendő keresztény és magyar hazánk multja, jelene és jövője lelkesít. Barkóczy bárónak Fehérvárról — tudunkkal — a következő táviratok mentek:

Barkóczy Sándor báró urnak

Budapest.

A székesfehérvári Kath. Kör ezer tagja hódolattal üdvözli Méltóságodat katolikus meggyőződésének nyílt megvallásáért. Adjon Isten Méltóságodnak erőt, hogy az igazságtalanság hajszáján még többször átadalmaskodjék.

Posits elnök.

Méltóságos báró Barkóczy Sándor

miniszteri tanácsos urnak

Budapest.

A sajtóbérencéknek Méltóságod ellen zúdított galád támadásaival szemben a Székesfehérvári Népszövetség ötszáz tagja törhetetlen vagaszkodásáról biztosítja Méltóságodban a katolikus meggyőződés bátorlelkű harcosát.

dr. Vass,

népszövetségi igazgató.

Méltóságos báró Barkóczy Sándor urnak
Budapest.

A székesfehérvári Nepakadémia hatvanadik előadásán együtt levő hatszáz főnyi közönség szeretettel köszönti Méltóságodat és felháborodással üli el a kath. meggyőződés törhetetlen bajnoka ellen indított szabadkőmives hajszát.

Dr. Lakatos.

— **Ki velük!** Hogy mily hatalmas és mennyire zsidó a „magyar” sajtó, megmutatta a Barkóczy-eset. Két nap alatt aláírta az egész országot. Egy apró semmiségből világraszóló ügyet csinált. Hazudott, rágalmazott, köpködött két napig szüntelenül, míg végre kifogyott belőle a lélekzet. E nyomorult sajtónak katolikus abrakolói most láthatják, hogy miféle fajzatot melegengetnek keblükön. Ha egy cseppnyi józanság van bennünk, szörjünk ki házunkból a zsidó sajtó szennyes termékeit s rendeljük meg a most még ugyan vékonyabb, de a keresztény igazság védelmében örök érdemet szerzett kath. organumot, az *Alkotmány*-t.

Nagy örömmel értesülünk, hogy épen városunkban történtek ez irányban, dicséretes lépések: **egy előkelő hivatalnok kar a Barkóczy-esetből kifolyólag visszaküldte a Pesti Hírlapot és a Budapesti Hírlapot** s helyükbe megrendelte 2 példányban az Alkotmányt. Két ur, ember lemondott a Pesti Naplóról, egy pedig a Pesti Hírlapról, a Belvárosi Kath. Kör visszaküldte a Pesti Hírlapot, hogy ne rongssa többé az olvasóterem atmoszféráját. Ez az igazi felelet a katolikusok provokálására. Míg a zsidósajtót nem bojkottáljuk és a kath. sajtót fel nem karoljuk, hiába minden erőlködésünk. A fentebbi példák szerint kell eljárni a helybeli zsidó organummal is, a Sz. és V.-vel, amely ép oly faji arroganciával tárgyalja Szabó tanár ügyét, mint testvérei: a Nap, a Pesti Hírlap, a Pesti Napló stb. zsidó újságok tárgyalták a Barkóczy-esetet. Jelszó legyen: **A zsidó újságokat járassák a zsidók, a keresztény lapokat járassák a keresztények!** Ez a dolog rendje.

— **Kinevezés a postán.** A kereskedelmiügyi miniszter Liebhart Jénó gyakornokot pósta és távirduztató kinevezte.

— **Köszönetnyilvánítás.** Istenben boldogult jó férjem elhunytá alkalmából a részvét oly sok oldalról nyilatkozott, hogy azt egyenként leróni képtelen vagyok. Fogadják mindazon ismerősök, kik fájdalommal egyhiteni temetés: tartalmára: fogataikat rendelkezésünkre. Eocsáni szivesek voltak igaz szívből jövő hálás köszönetemet. Székesfehérvár, 1908. április 6. Özv. Emhecht. Józsefnyé.

— **Közzgyűlés.** A „Székesfehérvári belvárosi kisdédvő-egyesület” f. hó 5-én tartotta rendes közgyűlését Gánóczy Flóris elnökle alatt. Lambert Vilmos az óvoda titkára hosszas jelentésben ismertette a kisdédvő állapotát. Az óvodát 110 gyermek látogatta: Óvodából befolyt 411 K. Több kisdéd díjmentes volt. Az egyesületnek van 97 alapító, 42 rendes és 1 pártolótagja. Dr. Városv Gyula kalocsi érsek alapítótagnak lépett be; Endercs János, Flits Miklós, Krécsy Miklós és Lindermann Antal rendes tagoknak vétettek fel. A tagok közül meghaltak: Gremsperger István, dr. Fanta Adolf, Schlamminger Antal és Weber Károly, kik választmányi tagok is voltak. (A választmány új tagjai: Endercs János, Kégl Miklós, Karl István és Keresztes Zsigmond.) A pénztárvizsgáló bizottság válelmenyes javaslata alapján a pénztáros tészere az 1907. évre a felmentvény megadatott. Előirányoztatott 2255 K. 16 fillér be-

4. A legjobb virágének (szerelmi dal). Jutalma arany tulipán. A Pozsonyi Toldy-kör ajándéka.

5. A hazaszeretetet dicsőítő legjobb népies költemény (dallamra). Jutalma aranyozott ezüst serleg. A Boureissi-házaspár ajándéka Kőlnből (az asszony magyar nő).

6. A legjobb óda Árpádházi Szent Erzsébetről. Jutalma arany toll. Komlóssy Ferenc dr. pozsonyi prépost ajándéka.

7. A legjobb novella. Jutalma arany szegfű. Vutkovich Ödön dr., a „Nyugatmagyarországi Híradó” főszerkesztőjének és tulajdonosának ajándéka.

8. A legjobb zenemű (magyar motívummal; bármely hangszerre, esetleg zenekarra). Jutalma arany csipkerózska. A Stollverck Testvérek pozsonyi gyártelepének ajándéka.

A rendes jutalmakra csak magyar nyelvű művek pályázhatnak.

Rendkívüli jutalomban részesül:

1. A virágjátékokat dicsőítő legszebb német nyelvű költemény. Jutalma ezüst serleg. Kőln város ajándéka.

2. A legjobb német nyelvű ballada, melynek tárgya Magyarország történelméből merítendő. Jutalma arany toll. Néhai Fastenrath János udvari tanácsos, a Kőlni virágjátékok megalapítójának ajándéka.

3. A legjobb német nyelvű novella. Pozsonyi életből merítve. Jutalma arany felúj. Ifj. Angermayer Károly, a „Pressburger Zeitung” főszerkesztőjének és tulajdonosának ajándéka.

4. A kereszt díjadalról epikai költemény. Jutalma ezüstből való buzogány. Simonyi Vid, a „Westungarischer Grenzboten” főszerkesztőjének és tulajdonosának ajándéka.

5. A legjobb román költemény. Jutalma arany rózska. A Stollverck Testvérek központi kőlni gyártelepének ajándéka.

6. A legjobb francia alkalmi költemény (óda). Jutalma arany narancsvirág. A virágkirálynő ajándéka.

7. A legjobb spanyolballada. Jutalma fehér liliom-ezüstből. Egy Névtelen ajándéka.

A pályaművek legkésőbb folyó évi május hó 10-éig küldendők meg alulírott bizottsági elnök címére (Pozsony, Káptalan-utca). A pályázat nyílt, jelítség levelek csatolása mellőzendő. A beérkező pályaműveket a Pozsonyi Toldy kör irodalmi bizottsága fogja megírni. A legkiválóbb pályanyertes művek a virágjátékok alkalmával kerülnek előadásra. A jutalmakat ugyanezzel Lónyay Elemérné grófné, Stefánia kir. hercegasszony Ö Fensége a virágkirálynő fogja kiosztani. Pozsonyban, 1908. évi március hó 25-én.

Komlóssy Ferenc dr.,
pozsonyi prépost,
a virágjátékok rendező bizottságának elnöke.

FIGYELEM!

Van szerencsém a magyérdemű közönség hecses tudomására adni, hogy a Jókai-utca 2-ik szám alatt, a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

borbély és fodrász üzletet

nyitottam. Főüdvözlésül lesz, úgy mint ezideig volt, igen tisztelt vendégemmel a legszolidabb kiszolgálásban részesíteni. Érvényesek mindennemű hajmunkákat s kihullott és levágott hajjat a legmagasabb árban megveszek.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, maradtam teljes tisztelettel

SKULTÉTY HENRIK,
borbély és fodrász.

Ugyanott két tanuló felvétetik.

Jegyek előre válthatók Krausz Veronánál.

Narten György-fele Grand American

Bioskop a vásártéren.

Az április 8—9-iki szenzációs műsorból kiemelendők:

- Rablótámadás egy vonat ellen.
- Az ördög fia (800 méter hosszú.)
- Pillangó törvényszék (színezett.)
- A titkos rendőr.

Jegyek előre válthatók Krausz Veronánál.

Hirdetések jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szt.-István-tér 1.

FEJÉRMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR SZÉKESFEHÉRVÁR.

„Az embert jómódúvá nem az teszi, amit megszerz, hanem amit megtakarít.”

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon házi-takarékperselyeket bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon gyűjthetők. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt ami közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet, mint-hogy a perselyeket zárva, kulcsok nélkül bocsájtuk a felek rendelkezésére és így a fél annak a kísértésnek, hogy megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltsé, könnyen ellentállhat.

Ezen módon minden ember vagyónra tehet szert!

E rendszer előnye abban áll, hogy minden család, a család minden tagja naponként félre teheti és mindjárt otthon a szó szoros értelmében takarékpénztárba rakhatja a nap bármely órájában, bármely cimen megtakarított filléreit, melyek különben talán elkallódnának, míg így apránként és háztartásunkban alig észrevehető kis részletekben összehalmoztatván, — idővel tőkéné nőnek, mely boldogulásunknak veheti meg alapját vagy a mely — a megpróbáltatások napjaiban — jó segítségünk, támaszunk lehet.

Es gondoljuk meg csak: milyen takarékoságra szoktató és nevelő hatása lesz egy ilyen kis házi takarékpénztárnak minden családban — a gyermekekre nézve, midőn látják: mint nő — úgy szólván — szeméik előtt: koronává a fillér és százas bankjegyygé a korona. Közvetlen szemlélet és tapasztalat győzi meg őket a takarékoság erényének üdvös és hasznos voltáról. Es mert a jó példa hat: takarékos szülőknak takarékosak lesznek a gyermekeik is.

Hogy a t. c.-nek is módot nyújtunk, keresleti fölőlségének könnyű módon való gyűjtésére, a mi tudvalevőleg sokkal nehezebb, mint annak megszerzése, hajlandók vagyunk, ha nálunk legalább 5 koronát betét gyanánt elhelyez,

I házi-takarékperselyt

üzléses, csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül, ingyen rendelkezésére bocsátani.

A nálunk elhelyezett 5 korona biztosíték gyanánt szolgál ugyan, mindazonáltal az mint rendes takarékbetét a t. c. tulajdonát képezi és a szokásos módon kamatoztatik. A takarékperselyvel időről időre intézetünkhez méltóztatik fáradni, a mikor is a megtakarított összeget a perselyből az Ön jelenlétében kivesszük és betéti könyvecskéje javára írjuk. A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzügyítés újból kezdődik. Később, ha pénzre van szüksége, úgy az betéti könyvecskéje terhére, bármikor rendelkezésére áll.

Ezen a vagyongyűjtésre oly kiváló alkalmat mindenki figyelmébe ajánljuk.

Takarékpénztár minden családban.
Alaptőke 300,000 korona. Tartalékalap 250,000 korona.
Betét állomány 7 millió korona.

Tisztelettel
FEJÉRMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.